

Boros Imre: Balliberális kett?s mérce

2014 december 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

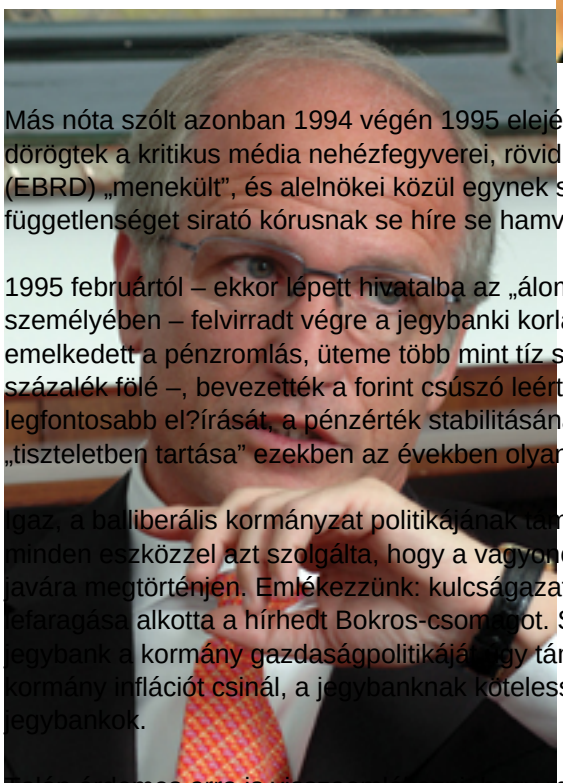
Mérték

Mélyen berögz?dött, hogy a jegybank független, legf?képpen a kormánytól független. A balliberális tálalásnak köszönhet?en az elmúlt negyedszázadban talán semmi más nem vés?dött oly mélyen be a hazai közönség tudatába, mint a jegybanki függetlenségr?l szóló intelmek.

Elégedettséggel töltene el, ha feleannyian tudnák, hogy Himnuszunknak az els?n kívül további versszakai is vannak, vagy esetleg tudnának arról, hogy a Nemzeti dalnak ki a költ?je.

Mélyen berögz?dött, hogy a jegybank független, legf?képpen a kormánytól független. Arról egy szó sem esett, hogy függ-e egyáltalán valakit?l, vagy valamilyen testület?l, döntéseit érdemben bárhogyan is lehet-e befolyásolni. Már 1990 közepén, amikor a mai jegybankról szóló törvény még meg sem született, a mandátuma lejártakor Surányitól békésen elköszön? MDF kormányzaton számon kérték a piacidegen viselkedést, mivel nem Surányit jelölték a december 1-jei hatállyal induló új jegybank élére. Er?szakos leváltásról és nem a mandátum lejártáról szólt a balliberális kommunikáció. Hetekig szólt a jegybanki függetlenséget és Surányi elpazarolt szakértelmét sirató kórus.

Más nóta szólt azonban 1994 végén 1995 elején. A jegybank körül az 1994. tavaszi kormányváltás óta gorombán dörögtek a kritikus média nehézfegyverei, rövid id?n belül elnöke az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankhoz (EBRD) „menekült”, és alelnökei közül egynek sem járt pardon, nekik is menniük kellett. Aztán a jegybanki függetlenséget sirató kórusnak se híre se hamva nem volt.

1995 februártól – ekkor lépett hivatalba az „álompáros” Surányi jegybankelnök és Bokros Lajos pénzügyminiszter személyében – felvirradt végre a jegybanki korlátlan függetlenség éltet? napsugara. Senkit?l nem zavartatva emelkedett a pénzromlás, üteme több mint tíz százalékot emelkedett – tizennyolc százalékról huszonnyolc százalék fölé –, bevezették a forint csúszó leértékelését, olyan dolgokat, amelyekkel éppen a jegybanki törvény legfontosabb el?írását, a pénzérték stabilitásának meg?rzését tették nevetség tárgyává. A jegybanki függetlenség „tiszteletben tartása” ezekben az években olyan mértéket öltött, hogy mindez kritika nélkül maradt.

Igaz, a balliberális kormányzat politikájának támogatását ugyanakkor a jegybank szívvel-lélekkel megvalósította, minden eszközzel azt szolgálta, hogy a vagyonok és a jövedelmek átcsoportosítása a belföldiek kárára, a külföldiek javára megtörténjen. Emlékezzünk: kulcságazatok áron aluli privatizálása, belföldi jövedelmek elinflálása, juttatások lefaragása alkotta a hírhedt Bokros-csomagot. Senkinek fel sem t?nt a jegybanktörvény el?írásaiban az, hogy a jegybank a kormány gazdaságpolitikáját úgy támogathatja, hogy közben a pénzérték stabil maradjon. Ha a kormány inflációt csinál, a jegybanknak kötelessége ezt ellensúlyozni, miként teszik ezt másutt is a komoly jegybankok.

Talán érdemes arra is visszaemlékezni, hogy milyen kínosan ügyelt a kormány a jegybank függetlenségére 1998 és 2000 között. Birka türelemmel, galamb lelkülettel viselte, hogy a jegybanki alapkamat végig messze az infláció felett járt, százmilliárdokat húzott ki ezzel a jegybank a hazai adósoktól, beleértve az államkasszát is, olyan összegeket, amikre éget? szükség lett volna a fejlesztésekhez, ahelyett hogy ezek az összegek külföldre távozzanak.

Ismét változott a jegybanki függetlenségi felfogás 2003-ban, amikor a jegybankot er?vel szorította a kormány rá, hogy a leértékelés irányába változtassa a forint árfolyamának mozgási sávját, pedig ehhez a jegybank egyetértése is szükséges lett volna, végül nyomásgyakorlással csikarták ki. Járai így váltotta meg a maga független jegybankelnöki hírnevét. Igazán örömmel venném a balliberális gazdasági elemz?kt?l azokat az írásokat, amelyekkel elárasztották a kormányt, tiltakozva a jegybanki függetlenség megsértése miatt, legalább utólag, ha esetleg ebben az id?szakban ez a soha nem látott kritikaáradat egy része elkerülte volna a figyelmemet.

Simor jegybanki elnöksége alatt nyílt aztán a legszélesebbre a jegybanki függetlenség balliberális ollója. B?ven

belefért még az is, hogy a vagyon- és jövedelemkimutatásra törvény által kötelezett jegybank elnöke elfeledkezzen mintegy hárommillió eurónyi offshore-számlán felhalmozott vagyonáról beszámolni, de annak jogos eredetét sem illett az egykori független jegybankelnökt?l máig sem felkérdezni. Simor függetlenségi vitorlása ráadásul még az Európai Központi Bankból is jó szelet kapott. Tagjai az eurózónának a mai napig nem vagyunk ugyan, ám özönével érkeztek az ajánlások Frankfurtból, legyenek azok magával a jegybanki törvény bárminem? változtatásával vagy éppen a bank m?veleteivel kapcsolatosak.

A kormány parlament elé vitt javaslataira pedig záporozott a kritika. Pedig kevesebb mint két év alatt el?állt az értékálló forint, és a kormány gazdaságpolitikájának monetáris eszközökkel történ? támogatására is van elég er?. Szükségessé váltak azonban a korábbi magyar jegybankban is szokásos szervezeti és intézményfejlesztési megoldások. Ezek folyamatos perg?t?z alatt állnak.

Mindazok, akik még az 1997-es húszmilliárd dolláros jegybanki konszolidáció ügye idején sem látták szükségét a jegybank akár parlamenti beszámoltatásának, ma minden döntéséért deresre húznák a jegybank elnökét. Miért vásárolt üdül?t, oktatási épületet, miért létesít alapítványokat, miért áll mellé egy állami tulajdonba került kereskedelmi banknak stb. Az ? szavaikkal élve a válasz egyszer?, azért, mert a jegybank független intézmény. A látszat azonban az, hogy csak akkor kell függetlennek lennie, ha az országnak nemzeti kormány van. Ha a kormány balliberális, és a jegybank egy húron pendül vele, akkor fütyül a pénzérték stabilizálására. Kiszolgálja a kormányt, s fel sem merül a függetlenség kérdése. Ma, amikor nemzeti kormányunk van, és a jegybank teljesíti mindkét f? feladatát, és úgy támogatja a kormány gazdaságpolitikáját, hogy közben a forint is stabil, elérkezett az ideje, hogy a balliberálisok amnéziába essenek a jegybanki függetlenséget illet?en.

S kezd?dhet a támadás!

Boros Imre – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló